

АДС ЗБОРНИК “ТАРА 12 – 14. X 2016“ / УПУТСТВО ЗА АУТОРЕ

Текстови по правилу не треба да буду дужи од једног табака, куцани ћирилицом (српски језик) или на језицима и писмима Европске уније. Изузетно, максимални обим текстова је 1 табак. Један табак износи 16 страна од 28 редова са 66 знакова у реду, односно 28.800 знакова *Times New Roman* 12.

Текст мора на почетку да има сажетак с основним налазима рада, обима до 10 редова и до десет кључних речи, а на крају резиме (*Summary* - на енглеском језику) истог обима и исти број кључних речи на енглеском језику. Радови на страном језику морају да имају сажетак на српском језику.

Наслов рада се пише на средини, великим словима (фонт 14). Поднаслови се пишу на средини, великим словима (фонт 12) и нумеришу се арапским бројевима.

Радови се предају у електронском облику на мејл – zoranveljanovic19@gmail.com

Цео рад, укуључујући и резиме на страном језику (енглеском), подлежу рецензијама.

Уредништво задржава право да прилагођава рад општим правилима уређивања зборника и стандарду српског језика, као и да уколико сматра да није могуће да се усклади са постојећим правилима и стандардима одбије.

ПРАВИЛА ЦИТИРАЊА

МОНОГРАФИЈЕ се наводе на следећи начин – пуно име и презиме аутора, назив курзивом, затим место издања обичним словима, година издања. Ако се наводи и број стране, он се пише без икаквих додатака (попут стр., р., pp., ff., dd. и слично). После места издања не ставља се зарез.

Пример: Славко Гавриловић, *Војводина и Србија у време Првог устанка*, Нови Сад 2004, 218.

Уколико књига има више издања, може се навести број издања у суперскрипту. (на пример 2000³).

Уколико се у књизи помиње више места где је издата, наводе се прва два раздвојена цртом.

Пример: Jean Vercoutter, *The Search for Ancient Egypt*, London – New York 2000, 210.

ОБЈАВЉЕНА ГРАЂА се наводи на исти начин као и монографије, а НЕОБЈАВЉЕНА (архивска) грађа на следећи начин – при првом навођењу име архива, назив фонда, место архива, сигнатурни број документа. У загради на крају обавезно написати скраћеницу под којом се води дати архив, и под којом ће се појављивати у следећим навођењима.

Пример: Архив Војводине, Бачко-Бодрошка жупанија, Нови Сад, бр. 90/1800. (АВ, ББЖ)

ЧЛАНЦИ се наводе на следећи начин: пуно име и презиме аутора, назив чланка курентом, назив часописа (новине или друге периодике) обичним словима, број и годиште, место издања и година без зареза између, број стране без икаквих додатака (као и код цитирања књига).

Пример: Д. Ковачевић, *Ступање на руски престо цара Александра III и обнова Савеза три цара 1881. године*, Истраживања 20, Нови Сад 2009, 117-126.

Пример: I. Jordović, *Aristotle on Extreme Tyranny and Extreme Democracy*, *Historia. Zeitschrift für Alte Geschichte*, Band 60, Heft 1, Stuttgart 2011, 36-64.

Уколико је назив часописа дуг, приликом првог цитирања у загради се наводи скраћеница под којом ће се периодика надаље појављивати.

Пример: Р. Васић, *Случај Аутаријата – историја и преисторија*, Зборник Матице српске за Класичне студије (Зборник МСКС) бр. 7, Нови Сад 2005, 65.

- Уколико постоји више аутора монографије или чланка (до четири), раздвајају се зарезом. За више од четири аутора наводи се само први, а затим et. al.

Пример: Душан П. Петронијевић, Зоран Д. Вељановић, *Између чекића и наковња, Обавештајно-безбедоносне службе Србије 1804 – 1918*, Нови Сад 2015, 555.

Уколико се у раду цитира само један текст одређеног аутора, код поновљеног цитирања тог текста, могуће је скратити име аутора на почетни иницијал иза кога следи тачка, уз презиме аутора, следи скраћеница *нав.дело* (за српски језик) или скраћеница *op.cit.* за језике и писма ЕУ.

Пример: Александар Касаш, *Камендин. Један од велепоседа Дунђерских у Војводини*, Нови Сад 2007, 53.

Скраћено: А. Касаш, нав. дело, 55.

- Уколико се у цитирању дела једног аутора налази текст на истој страници, а употребљен је у следећој фусноти, користи се реч *Исто* (српски језик) или *Ibidem* (језици и писма ЕУ)

Пример : Александар Касаш, *Камендин. Један од велепоседа Дунђерских у Војводини*, Нови Сад 2007, 53.

Скраћено: Исто.

- Уколико се цитира више радова истог аутора, било књига или чланака, а пошто је први пут назив сваког рада наведен у пуном облику, при поновном навођењу, после скраћеног имена и пуног презимена аутора, ставља се скраћен назив имена монографије или чланка, број стране.

Пример: Дејан Микавица, *Српска Војводина у Хабсбуршкој Монархији 1690- 1920. Историја идеје о држави и аутономији пречанских Срба*, Нови Сад 2005, 77.

Скраћено: Д. Микавица, *Српска Војводина*, 78.

- Уколико се цитира текст са више страна које су тачно одређене, оне се раздвајају цртицом, после чега следи тачка. Уколико се цитира више страна које се не одређују тачно, употребљава се реч *passim*.

Пример: Александар Касаш, *Камендин. Један од велепоседа Дунђерских у Војводини*, Нови Сад 2007, 53-67.

Скраћено: А. Касаш, *Камендин, passim*

- Када се цитира чланак у зборнику радова на енглеском или другом страном језику, после назива зборника, у загради се наводе имена уредника. Уколико их је више ставља се назнака „eds.“ пре њиховог имена, а ако је само један уредник, назнака пре његовог имена је „ed.“, односно одговарајућа скраћеница у другом језику (нпр. у немачком „Hrsg.“). Када се цитира чланак у зборнику радова на српском или другом језику овог говорног подручја, после назива зборника, у загради се наводи име или имена уредника са знакомом „ур.“ пре имена. После ових података наводи се издавач и година издања без запете између, број стране и тачка.

Пример: Ненад Лемајић, *О неким нејасним питањима из историје породице Белмужјевић*, Балкан и Панонија кроз историју (ур. Славко Гавриловић), Филозофски факултет у Новом Саду, Одсек за историју, Нови Сад 2009, 387-403.

Пример: Barbara Graziosi, *The Ancient Reception of Homer, A Companion to Classical Reception* (Eds. Lorna Hardwick and Christopher Stray), Blackwell Publishing, Oxford 2008, 29-33.

- Цитирање текстова с интернета треба да садржи назив цитираног текста, адресу интернет странице исписану италиком и датум приступа страници.

Пример: Thomas W. Allen, *Commentary on the Homeric Hymns*,

<http://www.perseus.tufts.edu/hopper/text;jsessionid=7D98EDBA434B5450932113783D543374?doc=Perseus%3atext%3a1999.04.0029%3atext%3dcomm>, 23. март 2011.

- Иностранна имена се транскрибују на ћирилици на српском језику како се изговарају, а приликом првог помињања у тексту њихово презиме се наводи у загради у изворном облику на страном

Зоран ВЕЉАНОВИЋ,
Уредник Зборника АДС